

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM – 2014. JANUÁR 5.

Hogyan ?

A szentgyónással kapcsolatban sokat elméltünk azon a csodálatos isteni jószágon, ami ebben a szentségben megnyilvánul, megvalósul. – Nem a saját érdemeink miatt, hanem Isten nagy jószága által lelki újjászületés valósul meg. – Kel tudni örülni ennek az újjászületésnek, az újrakezdés lehetőségének és annak a ténynek is, hogy olyan folyamat részesei lehetünk, amelyben Isten a megbánt, meggyónt, őszinte bánatban Eléje tárt készségünket bűnbocsánattal „jutalmazza!”

Óhatatlanul felmerülnek olyan gondolatok, hogyan keressük és találjuk meg a helyünket ebben a kérdésben, ami azt jelenti, megkérdezzük magunkat, hogy hálálhatom meg nap, mint nap előforduló gyengeségeim közepette, megsebzett emberi természetemben is erre a választ! – Mindenekelőtt nagyon őszintén és nagyon komolyan kell keresni ezt a választ!

A szentgyónást olyan lehetőségnek kell tekinteni, ami mutatja, értem, hogy isteni ajándékban részesülök – ezt fejezi ki már előzetesen a jó készület, a lelkiismeretvizsgálat és a nyomában felindított őszinte bánat. – Ezt kell követnie a nagy események, amikor könyörülő Atyám elé megyek és a gyónás menetében a tékozló fiúhoz hasonlóan elmondom Neki őszinte visszatérési szándékomat, magam teszek „beismerő vallomást”. Időt kell adnom magamnak, hogy mindezt méltón és jól végezhessem! - Ezért, ha helyesen akarok cselekedni, időben érkezem a nagy eseményre; tudnom kell, hogy nemcsak a mindennapi események közben, de a lelki dolgok közben sem helyes megoldás a kapkodás. Ezért kell kellő időt szentelni arra megbeszélésre, aminek keretében elmondom Istenemnek, mennyire sajnálom, hogy Őt megbántottam; Őt, Aki már akkor szerett, amikor még meg sem születtem és akkor sem űz el Magától, ha hálátlanul megbántottam, hanem jószágon vigasztal, „nem ítéllek el!” Erre a nagy eseményre tehát nem „beesem” a helyszínre, és gyorsan gyorsan mondok valamit, hisz úgy sincs idő többre; de legfőképpen nem távozok el a gyónás nélkül, mondván nem kerültem sorra!

A gyónásban azután őszintén tárom lelki Orvosom elé, amiért idejöttem. Elmondom és elseppem! – Sokan vannak, akiket

zavar, ha beszélni kell gyengeségeiről – nem csipkelődés akar lenni, de ki kell mondani: nem akkor kell hihetetlenül „szerénynek” lenni, amikor őszinteségről van szó – a szerénységnek, szinte alig hallhatóan akkor kell lenni, amikor az ember dönt jó és rossz között – viszont, ha akkor az sem baj, ha látják, hallják mit teszek, legyenek készséges a „helyreigazításban” is!

Fontos dolog az őszinteség! Nem volna helyes, ha megemlíteném ugyan a történeteket, de ezzel együtt mintegy magyarázatként, szinte mentegetőzésbe is kezdenék. Két dolog vezessen ilyenkor: egyrészt a végtelen Isten előtt nincs semmi ok a mentegetőzésre, Ő mindent tud (hiszem-e ezt?!) - ismeri a körülményeket - a mentő és súlyosbító dolgokat egyaránt; másrészt semmi ok a mentegetősére, mert Ő nem elítélni akar, hanem megtisztítani – az őszinteségem legyen az Ő irgalmának útja lelkem felé – itt is érvényes „készítsétek az Úr útját!”

Szentgyónásom „végeztével” tudnom kell, hogy sok-sok tennivalónak kell következnie! – Nincs befejezve – még akkor sem, ha úgynevezett elégtételt teljesítettem! – Az a bizonyos elégtétel – inkább nevezném engesztelésnek – csak a kezdet. Mindenkinek éreznie kell, hogy egyetlen bűn sem olyan csekélység, amit néhány fohással, de még hosszabb imádsággal is „el lehet intézni!” Az úgynevezett elégtétel ráhangolódásra szolgáljon, hiszen nem engedhetem meg magamnak, hogy a szentgyónás csodálatos eseménye után egykönnyen ott folytassam, ahol nemrégiben abbahagytam. – Őszintén kell következnie annak, amit már a szentgyónás előtt felindítottam magamban, a gyónáskor elismételtem, hogy igyekszem kerülni az újabb és újabb vétkeket, sőt igyekszem jót tenni az eddig elkövetetteket is. Tudni kell, hogy vétkeimmel egy erkölcsi értéket rombolok és a legkevesebb, hogy az így keletkezett „kért” a tőlem telhető legnagyobb igyekezettel kell kijavítani, helyreállítani. – Emberhez méltó és emberileg megvalósítható dolgok ezek és pontosan kimutatható általuk az a valóság, hogy milyen komoly dolog bennem és általam egy őszintébb, szebb, jótartóerevűbb élet! Jó szentgyónást, szép újrakezdést kíván

Pekker Imre plébános

Csákváry Zoltán: Újévi imádság

Ki jelen vagy a tűzben és a jégben,
Csillagok közt és bányák mély ölén,
Sötét árnyékban, fénylő napsütésben,
Madárdalban és kis gyermek szemén.

Ki igazgatod sorsok fordulását,
Romokból építsz boldog holnapot,
Hozzad küldjük ma szívünk imádságát
Uram, ne hagyd el árva magyarod!

Ne hagyd el őket, akik téged hívnak
A mélységből kiáltva szent neved.
Megváltást váró rongyos rabjaidnak
Add meg, Uram, a napi kenyeret.
Segítsd őket, kik mindig másnak vetnek,
Kiknél az éhség elsőknek kopog,
Mert áldásodból csak akkor ehetnek,
Ha a zsarnok vérebje jóllakott.

Takard be őket tél hidege ellen!
Hozz sebeikre enyhe gyógyulást!
Adj, Uram, nekik áldó két kezdeddel
Bő szüretet és gazdag aratást!
Légy velük, akik verejtékben ázva
Az új Bábelhez hordják a követ,
S mentse meg őket irgalmad csodája,
Amikor a torony mindent eltemet.

Minden áldásod, amit nekünk szántál
Oszd ki közöttünk az újév során,
Hogy túl a tél lidércnyomásos álmán
Élőket köszöntsön a napsugár.
Add, hogy túléljék, amit rájuk mértek,
Keresztre verték, adj hozzá erőt.
Adj nekik, Uram, száz kísértő fénynél
Fénylőbb csillagot, égi vezetőt.

Vezesd őket, hogy soha, soha többé
El ne tévelyedjen a mi nemzetünk.
Légy velük, Uram, most és mindörökké,
Akkor is, mikor mi már nem leszünk.
Akkor is, mikor jó a boldog holnap,
S parányi sorsunk emléke sem él,
Sárga csontvázunk felett zöld fű sarjad,
Szívünk porával messze szállt a szél.

Ki jelen vagy a tűzben és a jégben,
Csillagok közt és bányák mély ölén,
Sötét árnyékban, fénylő napsütésben,
Madárdalban és kis gyermek szemén,

Ki igazgatod sorsok fordulását,
Uram, ne hagyd el árva magyarod,
Hallgasd meg szívünk újévi imáját,
És legyen minden úgy, mint akarod.

Advent I. Vasárnapja – December 01. – A Szentkarácsony Ünnepe előtti napokat adventi napoknak, a Vasárnapokat pedig adventi Vasárnapoknak nevezzük. Az advent szó magyar jelentése eljövetelet jelent, gondolunk Üdvözítőnk eljövetele, érkezésére, ami azt is jelenti, jelentse, hogy alkalom a Vele való találkozásra. Ez a találkozás lelki értelemben vett találkozás, ami lehetséges bármikor – nem szükséges hozzá „esztendő Ünnepe”, mégis nagyszerű alkalom a karácsonyi készüléthez, hiszen komolyan rá kell hangolódni, kell, hogy különleges érzések támadjanak az emberben – annál is inkább, mivel olyan sok minden és mindenki támaszt hangulatot és az egészen más. Ezt a hangulatot áthatja az Isten Fia születésének a gondolata az összes körülményével együtt. Milyen más minden, amikor egy Kis Gyermeke születéséről van szó, Aki annak ellenére a világmindenség Megváltója, hogy ez sem születésének körülményei között, sem megjelenésében nem látszik. Ez a születés azonban éppen azt segíti elő, hogy bárki, bármikor találkozhasson Vele és azáltal valóban az ő számára is eljövetelet jelentsen. – Ha megértjük, vagy legalább megsejtjük ennek igazi jelentőségét, mi is vágyakozunk a Vele való találkozásra, az Ő eljövetele, mint az Ő-szövetségi Igazak. – Profétái képek rajzolják elénk ennek a találkozásnak, ennek az eljövetele a lényegét: „*rajta, menjünk fel az Úr hegyére, Jákob Istenének házához, hogy megtanítson útjaira!*” – Ez az út nem is hasonlítható a mindennapok útjaira. Nem sztráda, jól kiépített aszfalt-út, nem jó szervezett vasút, nem biztonságos légiút – ez lelki dolog, ami képes a föld összes útját fölülmúlni és bizony el kell ismerni, hogy az azokon való közlekedés is készség, lelkiismeret nélkül teljesen bizonytalan lehet. Még az úgynevezett biztonság közlekedéshez is legkevésbé, hogy figyelünk – figyelünk egymásra, a közlekedési szabályokra, jelzésekre ... Akik az Ő útjain járnak, azok lesznek, aki „*beolvasztják ekevasznak kardjukat és sarkóknak lándzsáikat. Nemzet nem emel kardot nemzet ellen, és nem tanul többé hadviselést!*” – Számára a legtermészetesebb lesz, hogy az Úr világosságában jár! – Ugyanezt olvassuk ki Szent Pál buzdításából is a Szentleckéből, amikor arról beszél, hogy „*vessük le a sötétség tetteit ... éljünk becsületesen, amint az a nappalhoz illik... „Az Evangélium olyan képet rajzol elénk, ami a nagy lehetőségek jó felhasználására biztat. Az Úr Jézus a vízözön előtt napokat emlegeti, amikor minden úgymond, a megszokott menet szerint zajlott: „*az emberek ettek, ittak, nősültek, férjhez mentek ...*” pedig lett volna alkalmuk „*jobban odafigyelni*”, hiszen Nőé bárkájá eléggé szokatlan módon készült, arról már nem is beszélve, hogy az őszövetségi Szentírás tanúsága szerint Nőé még figyelmeztette is honfitársait és hiába! – Napjainkban is nagyon lényeges, hogy már mulandó földi életünkben megtanuljunk az égieket szeretni és az örökkévalóhoz ragaszkodni!”* Erkezése, a Vele való találkozás ezt jelenti számunkra.

Advent 3. Vasárnapja – December 15. – A jó Isten látja, mi pedig önmagunkhoz őszinték vagyunk, amikor válaszolni akarunk arra a kérdésre, amit a szentmise könyörgése így fogalmaz: „*Istenünk, Te látod, milyen lélekkel várja néped Karácsony Ünnepe!*”

Isten szent népének minden oka meg van ahhoz, hogy bizakodó, örvendező és igazi lelki ráhangoltsággal várja Üdvözítője születésének Ünnepe. Ez ugyanis számunkra olyan lehetőség, mint a beteg számára az igazi gyógyulás. Ezért is mondja a szent Olvasmány előtti szövegünk: „*ami a beteg számára a gyógyulás és az egészség, azt hozza Üdvözítőnk az embereknek. Ami az öröm a szomorkodónak, ami a szabadság a rabnak, abban részesít bennünket az Úr!*” – Nem emlékezést akar övéi számára, hanem olyan valóságot, ami a Vele való találkozás lehetőségét jelenti – ehhez Ő maga jön el.

Amikor Keresztelő Szent János tanítványokat küld Jézushoz, hogy megkérdezzék: „*Te vagy-e, Akinek el kell jönnie, vagy mást várunk?*” – az Úr Jézus profétái képpel válaszol, ami Őbenne beteljesül: „*a vakok látnak, a sánták járnak, a leprások meggyógyulnak és a szegényeknek hirdetik az Evangéliumot (Örömhírt).*” – Ebben a feleletben benne van, hogy eljött maga az Isten közénk, hogy velünk legyen – a mi feladatunk pedig az, hogy minden tőlünk telhető megtegyünk azért, hogy ne csak köztünk és velünk legyen, hanem hogy teljességgel a miénk legyen!

Sok minden akadályozza az érkező Üdvözítő és a mi készségünk találkozását – és ezek az akadályok nem az Isten részéről léteznek, hanem emberi „művek!” – Azonban el kell érkeznie, minél hamarabb elkezdődnie mindennek, ami egyértelműen jelzi, hogy „*meghalljuk Isten szavát: nem alkudozunk, nem késlekedünk, befogadjuk*” – Szerinte – tanítása szerint, tetszésére formáljuk gondolatainkat, szavainkat, cselekedeteinket! – Tudunk kell, hogy van isteni erőforrás, ami a földön élők számára lelki örömet, a jó lelkiismeret számára állhatatosságot és szent reménységet ajándékozik!

Nem könnyű a szürke hétköznapi lehangoltságában a derűs lélekkel és őszinte lelkesedéssel élni, mégis az igazság az, hogy ennek van értelme! – Azért kell őszintén vágyakozni és jó szándékkal, őszinte jóra törekvéssel fáradni nap, mint nap; hogy bekövetkezzék Boldog Rupert Mayer szíve imádsága bennünk is: „*Uram, az történiék velem, amit akarsz, úgy történjék, ahogyan akarod! ... amikor akarod, akkor van a cselekvés ideje, amikor akarod, mindig kész vagyok ... amit Te akarsz, magamra vállalom, amit Te akarsz, számomra nyereség. Az a fontos, hogy a Tied legyek!*” Uram, mert Te akarod, azért jó minden, s mert Te akarod, kedvem van hozzá!” – kicsinysegem találkozása ez a Végtelennel és én örülni akarok ennek a találkozásnak és tenni is akarok érte!

Advent II. Vasárnapja – December 08. – Szent Pál apostol idézi Izajás proféta gyönyörű gondolatait: „*szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik szeretik Őt!*” Ezek a gondolatok foglalkoztassanak bennünket, amikor a mai szentmise könyörgését imádkozzuk: „*örök bölcsességeddel nevelj minket, hogy evilági elfoglaltságaink ne akadályozzanak minket találkozásunkban szent Fiaddal!*”

Mi az a csodálatos és mindent fölülmúló világ, amit Isten a mindenkori embernek adni akar, ezt villantja fel a mai szentmise Olvasmányában szintén Izajás proféta, amikor az Isten Országáról különleges képekben beszél. Erre hívja és várja már az Ő-szövetségben az Isten az embert, ezért küldte el Szent Fiát, hogy mindez valóra váljék. Mostani tapasztalataink szerint mindez „*álomvilág*”, teljességgel lehetetlen, hiszen a költői – profétai kép olyasmiről beszél, ami a tapasztalati tényekkel ellenkezőleg hat, tudjuk, hogy az élet kegyetlen valóságáról beszél, ami óhatatlanul arra irányítja a figyelmet, hogy „*az emberiség örök problémája az irigység, a versengés, a gyűlölködés, a békétlenség és a háború.*” Azonban azt is tudunk kell, hogy mindez nem az Isten gondolata. Ő olyan vágyat teremtett az emberbe, hogy „*lelke mélyén békét kíván.*” – Igényli is mindazt az jót, amit neki mindezt biztosítja – még akkor is, ha önmagára nézve nem tekinti követendőnek – **csak a maga számára fontos.** – Ezt a képtelen valóságot akarja a mai Ünnepe üzenete mindenki számára egyértelművé tenni, amikor más, követendő képet állít elénk és imádkoztat azért, hogy a rosszul kitaposott út – az evilági elfoglaltságok ne vezessenek helytelen irányba.

Az új világ eléréséhez mindenkinek alaposan ki kell venni a részét! Csak az biztosítja mindenkör és mindenki számára, hogy a jó értelme és értéke egyértelmű legyen, ezért kell nagyon iparkodni annak megvalósításán, „*hogy Jézus Krisztus akarata szerint egyet értsetek, és egy szívvel, egy szájjal magasztaljátok Istent, Urunk, Jézus Krisztus Atyját!*” Az Úr Jézus Krisztus azért vállalta az emberséget, hogy mindezt mindenki számára elérhetővé tegye.

Megsebzett emberi természetünk mindezekben sokszor nagyon is akadályoz bennünket. Ez a természet azonban alakítható és alakítani is kell! Ehhez ad erőt, lehetőséget az Üdvözítő, Akit magunk elé állítunk, mint Segítő, Példaképet, Erősítőt, Vezetőt a jó felé. Őszintén kérjük Őt, „*add, hogy hibáinkat belássuk, és kegyelmeddel megújítsuk életünket!*” – Kérjük kegyelmi segítségét, de tudjuk, hogy mindannyiunkra sok, komoly feladat vár, „*a földi dolgokról okosan gondolkodni és az égiekhez ragaszkodni!*” – Keresni az Isten, és minden tőlünk telhető megtenni azért, hogy elérhesük Őt! – Ezáltal készítsük az Úr útját és egyengessük ösvényeit!

Advent 4. Vasárnapja – December 22. – Emberileg nagyon sokszor előfordul, hogy fontos dolgokat, ahogyan modern kifejezéssel mondják: „*titkosítanak.*” – Ez nem a jó Isten módszere, Ő vagy közli az emberrel a fontos dolgokat, vagy jeleket ad, amikhez lehet igazodni, amikből nagyon is jól lehet következtetni. A történelem folyamán mindig is ilyen módon nyilatkozott meg a jóságos Isten teremtményeinek. – Már az Ő-szövetség idején is láthatjuk ezt, hiszen már a testvér-gyilkos esetében: „*az Úr jelet tett Káinra, hogy senki, aki találkozik vele, meg ne ölje.*” (Teremtés Könyve 4,15.) Láthatjuk az általában ismert őszövetségi eseményekben is ugyanezt, hiszen beszélhetünk Nőé jeléről (szívárvány), Mózes történetében is számos jelről – egyik ilyen a rézkigó, akit jelül kellett föltűgeszteni egy fára; Jónás jeléről maga az Úr Jézus beszél – most pedig Acház királynak felajánlott jelről van szó.

Látszólag Acház király szerény és istenfélő, amikor Izajás proféta felszólítására: „*kérj magadnak jelet az Úrtól, a te Istenedtől, akár az alvilág mélységeiből, akár felülről, a magasból!*” – Így válaszol: „*nem kérek jelet, és nem kísértem az Urat!*” – Valójában azonban arról van szó, hogy Acház háborús szövetséget akart kötni pogány királyokkal – ezért is figyelmezteti Izajás, hogy kérje ki Isten véleményét. Ő nagyon jól tudta, hogy mi lesz a válasz erre a tervezet, e ezért nem kért jelet, hogy ne keljen megtudni az igazi tennivalót. Isten azonban ismét következetes Önmagához, jelet ad – minden időkre szóló jelet, ami az Eljövendő Messiásról szól, Akinek eljövetele olyan különleges lesz, hogy az itteni, földi fogalmaink szerint szinte „*elképzeltetetlen*”, de valóságá lesz és a mindenkori ember lelki javát szolgálja. A Messiás jelenléte világunkban igenis jel, Aminek értelmében kell, „*hogy napfényre kerüljenek sok szívnek titkos gondolatai!*” – ahogyan az öreg Simeon mondja a jeruzsálemi Templomban, ahol Ő maga mondja Jézusról, hogy Jel. – Isten jelei azért vannak, hogy figyeljünk rájuk és kövessük! Ahogyan a mindennapi életben is sokféle jel van és komoly okunk van rá, hogy figyeljünk rájuk – hány és hány baleset nem történe meg, ha a fontos jelzésekre oda-figyelnénk; és milyen fontos, hogy legyenek megbízható jelek, nélkülük ugyanis komoly problémák keletkeznek. – Isten jeleit még akkor is követni kell, ha azok mindennapjainkban komoly tennivalót jelentenek! – Ezek által valósul meg ugyanis az, hogy nemcsak abban áll az Isten és ember kapcsolata, hogy „*velünk az Isten!*” – hanem abban is, hogy tudatos jótörekvéssel fáradozunk azon, hogy mi is Vele legyünk. Meg akarjuk valósítani a 23. Zsoltár szép gondolatorát, melyek szerint úgy akarunk megállni Előtte, hogy „*ártatlan kezű, tiszta szívű*” népe vagyunk, „*akinek esze nem jár csaláson.*” Istenkereső népe akarunk lenni, aki nem véletlenül méltók arra, hogy „*Isten kiválasztott és meghívott*”

Szentkarácsony Ünnepe – Éjféleli szentmise – Meghatódott lélekkel legyünk most együtt és szemléljük Szentkarácsony titkát! Ez akkor lesz „eredményes”, ha mindazt látjuk és el-gondolkozunk rajta, ahogyan a Mindenható Isten ezt a világnak ajándékozta.

Mindenekelőtt meg kell látnunk az **éjszakát**. Nemcsak azért, mert most éjféleli szentmisén veszünk részt, hanem azért is, mert az éjszaka jelzi azt a sötétséget, ami miatt a megtetésülésnek, majd később a megváltásnak kellett történnie. Erre utal az Adventi várakozásban énekelt egyik énekünk is, mely szerint: „*sötétben járunk, hajnalra várunk, jőjj el, Istenünk!*” – A világ minden részében ismerős és énekel szép dallamú ének is utal az éjszakára: *Csendben éj, szentséges éj...* – egyértelműen jelzi, hogy „*csendben jön el hozzánk a Béke Fejedelme.*” – Most, bár örvendő percekben vagyunk, de az éjszakára gondolva, jusson eszünkbe az Úr Jézus szünetelésének kezdete, a Getszemáni kert éjszakája és az a pillanat, amikor kilehellte Lelkét, és „*az egész földön nagy sötétség támadt!*” – Ez a sötétség az éjszakát jelenti most is – de most a Bölcsesség Könyvének szép üzenetére gondolunk: „*mialatt mély csend borult mindenre és az éjszaka sietős útja közepén tartott, mindenható Igéd, Uruk, királyi trónjáról eljött köznök.*”

Az éjszakával szorosán összetartozik a **csend**. – Csendben jött el a földre a Megváltó – ebbe a csendbe csak az angyali ének szent muzsikája csendült fel, ebben meg lehetett hallani az Isten üzenetét. Nem zavarta semmi-féle zaj, ami elvonta volna a figyelmet a lényegről. Az Isten közelsége mindig is szinte kizárta a zajt, a lármát, hiszen azóta is ismerős a próféta szó: „*kiáltása nem hallatszik az utcán* – ezek után már szinte természetesen érezzük: *a pisllakoló mécsest nem oltja ki, a megroppant nádszálat nem törli össze.*” – Amikor pedig közelít az emberhez, halkán kopogtat lelkünk ajtaján; csend kell hozzá, hogy meghalljuk Őt.

Megváltónk születése szent Ünnepének következő gondolat a **fény**. – Amikor az angyal közli a jó hírt, megszületett a Messiás, a Megváltó, „*hirtelen nagy mennyei fényesség támadt.*” Ez a fény jelzi az Ő eredetét, a Mennyből jön, ahol az Isten dicsősége tölt be mindent. Ennek a fénynek a kisugárzása a földre a születés betlehemi fénye. Más, mint a földi fényforrások. Ennek a ragyogása egészen másként világít, ez a lelkekbe, lelkünkbe világít és mutatja az utat a jó felé. – Jelenti nekünk, hogy „*a Karácsony nem elérzékenyülés, nem csengő-csillogás, nem karácsonyfaegők csilló-gása. Kell, hogy a Karácsony megváltoztassa az életünket. Élünk becsületesen, buzgón és szentül ezen a világon, ahol már Krisztus jár velünk együtt és Ő vezet a megdicsőülés felé!*” Mi pedig örvendünk mindennek és szívesen követjük Őt.

Szentkarácsony Ünnepe („nagymise”) – Ezen a szentmisén Szent János, a szeretett tanítvány gondolataival foglalkozunk. Fontos ez azért, mert a Karácsonnyal szinte együtt jár a csillogó karácsonyfa, Betlehem, jászol, pásztorok, esetleg az angyalok éneke, a Szűzanya, Szent József, bárányok... és a jászolban fekvő Kisded, Akit Édesanyja pólyába csavart. Szent János magasan szármaló gondolataival a lényegre mutat rá, „*jászolban egy Kisded, mégis az Istenünk!*” – A szerény és szegény valóság ellenére is, Akiről most beszélünk, Az a Valaki, Akiben „*az Istenség ragyog*”, *Aki nélkül semmi sem, ami lett.*” – Akiben élet és világosság volt, Aki „*azért jött, hogy megvilágítson minden embert... Aki kegyelmet és igazságot hozott.*” Mindezt pedig azért, hogy akik hisznek Benne, azoknak ajándékolja az Isten gyermekeinek méltóságát. – Szent János az Atya (Istennel) való egyenlőségét így fejezi ki, Ő az Atya Igéje. Ő tehát „*az Ige a jászolban.*” Fontos ezt tudatosítani magunkban, mert a körülmények ezt a valóságot szinte eltakarják és óhatatlanul marad a romantika, a mellékes. Pedig az angyalok éneke, a sötétsége világító mennyei fény, a pásztorok készsége, imádata arra készlet, hogy feltegyük a kérdést, hogy mi történt és miért történt, nem lehet rá más értelmes feleletet adni, mint azt, hogy szeretetből magára vette emberségünket, bár Istenségét is Magában hordozta, így lett Ő Isten is és ember is, Istenember. – Így érthetjük meg, miért beszél a 92. Zsoltár arról, hogy az „*Úr megmutatta szabadító erejét, igazságosságát feltárta a népek előtt.*” – Így érthetjük meg, miért olyan nagy jelentőségű az Ő fénye, az Ő igazsága, ami bennünk is mindig olyan értelemben és olyan mértékben van meg, mint ami méltó hozzánk. Méltatlanságunkat bűnnek is nevezhetjük, ha őszinték akarunk lenni ön-magunkhoz, akiket ez az állapot még akkor is eltorzított, ha mi ezt nem érzékeljük, vagy nem veszünk tudomást. A szent keresztiségben megkaptuk ugyan istengyermeki méltóságunkat, de ezt sokszor sok minden „eltorzított” a lelkünkön, ezt „helyreállítani” rajtunk kívülállóként csak az Üdvözítő képes, Aki eljött, emberként jött el, hogy hozzánk minél közelebb legyen és ebből a közelségből legyen segítségünk. – Ehhez bizony a szentjánosi gondolat szerint az kell, hogy felismerjük és megismerjük Azt, Aki az igaz világosságot hozta, Akit el kell fogadnunk, mert Benne élet van, Aki nem csak azért jött, hogy szemlélgessük, hanem, hogy megossza velünk Isteni Életét. Akkor lesz igazi a Karácsonyunk, ha bennünk is megszületik a Krisztus, ha jó testvérei akarunk lenni, Akinek a lehetőségeit, amiket Magával hozott az Atyától – örömmel fogadjuk és nemcsak énekeljük, hanem komolyan gondoljuk és ha cselekszünk, szerinte tesszük is: „*jászolnál fogadjuk, hogy a vétéket elhagyjuk!*” Istenségének fénye vezessen el egy szebb, igazabb életre!

Szentkarácsony Ünnepe – „pásztorok miséje” – Szentkarácsony Ünnepe-nek elengedhetetlen része a Megváltó születésének hírüladása. Ez a híradás pedig a pásztoroknak szól a pusztában, az éj csendjében.

Amikor szemléljük Üdvözítőnk születésének körülményeit, óhatatlanul felmerül a gondolat, hogy milyen különös, ez a világraszóló esemény milyen szerény és milyen szegény körülmények között történt. Vajon miért? – Gondoljunk arra, hogy milyen közösségbe kezdi földi életét Uruk! Szűz Mária és Szent József kapcsolata emberileg rendezett, hiszen jegyesek voltak, és ez a szerény kapcsolat hordozta Isten örök terveit! – Mivel Őseik Dávid házából származtak, de hol volt már akkor ennek a jelentősége, mégis Augustus császár rendelete alapján Betlehembe kellett menniük, mint bárki másnak – részesei lettek egy hosszas, fárasztó utazásnak. Az út végén pedig királyi vér ide, királyi vér oda, „*nem kaptak helyet a szálláson.*” Szegény vándorként a fellelhető fedeleket kellett igénybe venni, egy istálló, ami egyébként nem emberi lakásnak készült. Itt született a Megváltó, Akit Édesanyja pólyába takart és jászolba fektetett. Szegénység, egyszerűség, és szóról szóra igaz egy népi ének minden szava: *Ó, milyen sors jutott Néked, egy istálló a palotád! Bibortalan bölcsőd a jászol, hol barmok lehelnek Reád... minden mit Néked adhatok, szívemnek kedves Gyermek: az igaz anyai szeretet szegény Anyádnak mindene!* – Születésének igaz tisztelői is egyszerű, szegény pásztorok, akikről csak annyit tudhatunk, hogy „*éjszaka őrizték nyájukat a pusztában*” – kik voltak egyébként, hányan voltak, milyen emberek voltak, mindezt homály feddi. Egy biztos, ők kapták az értesítést angyalok üzenete által és nem hiába, mert „*így biztatták egymást: rajta, menjünk hát Betlehembe, lássuk a dolgot, amit az Úr hírül adott nekünk!*” – Ők voltak azok, akik örvendeztek, amikor „*megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő Gyermeket*” és leborulva imádták Őt; ők voltak, akik „*miután hazatértek dicsérték és áldották Istent mindazért amit láttak és hallottak és mindenkinek beszélték a történetéről.*” – Gondolhatunk méltán arra, hogy ez az esemény jelzés afelé, hogy az emberiség egésze nem is annyira anyagilag, hanem lelkileg a szegények közé, a legszegényebbek közé tartozik, akiket nemcsak megkeresni és megtalálni, hanem előbbre vezetni kell az Üdvözítőnek. És Ő eljött, köznök jött az igazán szegények közé, hogy a velünk való sorsközössége által megszentelje és megváltoztassa helyzetünket. Segíteni akar abban, „*hogy hitünkkel minél teljesebben fogjuk fel Karácsony és az egész megváltás titkának mélységét és még lángolóbb szeretettel tegyük magunkévá!*” – Láthatjuk, hogy Istennél semmi sem lehetetlen, amikor az emberről van szó! Szerényen, szegényen is akarja, hogy találkozhassunk Vele. A pásztorokkal való találkozást Ő kezdeményezte, a mi Vele való találkozásunkat magunk keressük!

Szent István I. vértanú Ünnepe – Szinte zavarban vagyunk, amikor arról beszélünk, hogy Szentkarácsony Ünnepe nyolc napon át ünnepljük és ma, éppen a nagy Ünnep közvetlen közelében vértanút ünneplünk. – Tulajdonképpen nemcsak Vértanút ünneplünk, hanem a vértanúságot is, ami időrendben később következett be, de olyan gondolatokat hordoz magában, olyan tanítást is van, ami mégis „megengedi” ezt az ünneplést.

Szent István a jézusi tanítás alapján tudott olyan csodálatos emberré lenni, hogy ellenfelei bár vitatkoztak Vele, bár fogukat vicsorgatták Ellene, bár kiáltottak a fülüket befogták, hogy ne is hallják bölcsességét, mégis „*bölcsességével és a Lélekkel szemben, amellyel beszélt, nem tudtak helytállni.*” Végül is rárontottak és megölték.

Az a lelkület, ami Szent István vértanúban volt, könnyen „illeszkedik” a Karácsony gondolatához. Olyan értelemben is, hogy Karácsonykor megszületett a Megváltó a világ számára, most pedig megszületik egy Hős az ég számára. Olyan értelemben is, hogy a Karácsony lényege, hogy megnyílik az ég, haramtozza ránk az Igazat – erről álmódottak egyébként már az ősidők igazai és erről beszélték a próféták, és erről beszél az 1651-ben lejegyzett karácsonyi énekünk is (Sz.v.U.: 16.): „*Az angyal énekel, tekintis az égre fel, napvilágos lett az éj, meghasadt az ég, és a Második Személy most a földre lép...*”, ezt látja látomásában Szent István és ezt kell meglátni az eseményekben minden embernek, hiszen az Isten pontosan azért ajándékozta mindezt a világnak. – Hihetetlen nagy jelentősége van annak, hogy meglássuk az Istent és az Ő szeretetét, amit állandóan áraszt a világ számára. Igaz ugyan, hogy ahhoz nem kell az égen nyílást keresni és azon át szemlélni, az ilyen jelen-ség mások által a mi élményünk is lehet. Gondoljunk csak arra, hogy a bátyja haragja elől menekülő Jákob már az Ő-szövetségben milyen álmat látott! S ennek nyomán így gondolkozott magában, szent és a hely, ahol az Istent láttam és nem is gondoltam rá; milyen élménye volt Mózesnek a pusztában, az égő csipkebokor előtt, leborult, arcát is eltakarta, mert ott látta az Istent.

Szent István vértanú látomása segítsen bennünket arra, hogy mindenben meglássuk jószágos Istenségét, de segítsen abban is, hogy tudjuk követni az istenközelség lelkületét is, amint István vértanú tette, hiszen tudott imádkozni hóhéraiért – Jézus példája szerint – és tudta azt, hogy Istennek kell ajánlania lelkét, akkor nem tragédia a halál sem. – Üdvözítőnk földrejötté és ez és a hasonló lelkület azt jelentse, hogy megértettük: eljött hozzánk és velünk az Isten! – Így lehet ez a furcsaságokkal teli élet a mindennapokban is Karácsony! – Akár élünk, akár halunk, Jézuséi legyünk! – „*Szent István vértanú példát adott a keresztény (életre), a halálra is.*”

Szent Család Ünnepe – December 29. - Az Úr Jézus, Szűz Mária és Szent József közös, Istennek tetsző életét szemléljük a mai Ünnepen. Ezt a Közösséget nevezzük szent Családnak, ahol az megtestesült Második isteni Személy életének jó részét töltötte. Azért tesszük ezt, azért kell megtennünk, mert ez a Közösség mintája, szép példája minden közösségnek, ahol minden ember eltölti életének egy részét – illetve jó lenne, ha eltölthetné életének jó részét, hogy egész életére kiható élményei szület-hessenek.

Nem olyan értelemben beszélünk a Szent Családról, mint oly sokszor megtörténik az emlékezés a különböző témákról: például vakok világnapja; a madarak és fák napja; egészségügyi világnap ... - sokkal mélyebb értelemben kell ezt megtenni, mert egyrészt minden élő embernek valamiféle köze van ilyen vagy olyan közösséghez, ahol férfi és nő közös életéről van szó, és legalább elvben így van; másrészt sok gond van egyáltalán a közösségekkel úgy általában is, sajnos a családok közössége sem kivétel ez alól. Nem titok a családon belüli erőszak, a családok válsága - lelki és anyagi értelemben egyaránt; családok széthullása – válások hihetetlen nagy száma; „csonka családok” esete ... mindezek közepette tudnunk kell arról is, hogy mindez nem az Isten elgondolása az emberről, az emberi kapcsolatokról. – Sok szép emberi jellemvonás is létezik- sok példás családi és egyéb közösségi élet is van – és mindezek élén a Szent Család, mint példa áll a világ embereinek szeméi előtt. – Ebben a szent Közösségben igazi, valóságos embereket látunk, Aki ugyanúgy született erre a világra, mint bárki más; ugyanúgy körülvette Őket a mindennapi élet – örömeivel, gondjaival, bánatával, problémáival, szenvedéseivel ... , mint bárki mást, mégis olyan példaként lettek, Akikre felnézhetünk, fel is kell néznünk, hogy ne gondoljuk azt, hogy csak úgy lehet élni, ahogyan a legtöbbször látjuk és közben azt hisszük, hogy ez történelmi szükségszerűség – ez a kor ilyen, ebben így kell, vagy legalább is, így lehet élni.

A Szent Család életén át látjuk, hogy a családi életnek vannak erényei, a családi élet akkor igazi, ha megszentelt élet, ahol mindenki egyet akar, amit Isten akar; tehát Isten-központú; nem keresi a magát, hanem a másik javán munkálkodik; ahol nemcsak testileg, hanem sokkal inkább lelkiileg akarja mindenki az előbbre haladást; Istenben keresi a lelki gazdagodást és egyedüli és tartós sikernek azt tekinti, „amit a tolvajok nem tudnak ellopni, amit a moly nem képes megrágni, amit a rozsdá emészt meg”, amit, ha elérkezik az ideje magával vihet a földi élet határain is túlra, ami odaát is érték lesz. Láthatjuk azt, hogy mindez lehetséges, csak úgy kell hozzáállni, úgy kell tenni érte, hogy ezt az eredményt méltán várhassuk nyomában – nem feledjük el, hogy aki aratni akar, annak először vetni kell, a vetést őrizni és ápolni kell az aratásig. Kövessük a Szent Család példáját, életét, szavak nélküli biztatását!

Évvégi hálaadás – 2013. December 31. - A napokban hallottam egy kis történetet „A fenyőfa meséje” címmel. Ez a bizonyos fenyőfa kis fácskaként kezdte életét az erdőben és ő is ugyanúgy érezte a napsugár melegét, mint többi társai, ugyanúgy simogatta a lágy szellő őt is, mint társait, mégis szinte irigykedve nézte a többiekét és szeretett volna a helyükben lenni. Amikor nagyobb társait kivágták és elszállították, akkor is csak azon gondolkodott, hogy biztosan milyen szerencsések, olyan helyre kerülhetnek, amilyenről ő csak álmodozhat. Egyszer aztán őt is kivágták és akkor érezte, milyen fájdalmas a kivágó fejsze csapása, de reménykedve gondolt arra, hogy a továbbiakban majd mennyivel jobb lesz. Egy jómódú családba került, ahol karácsonyfaként díszítették fel, gyermekek ugrándoztak körülötte, de egy idő után már nem volt érdekes, kikerült az ünnepi szobából, elszárgult, elszáradt, darabokra vágták és elégették és nem maradt belőle más csak keveske hamu.

Amikor ezt a mesészerű történetet hallottam, a saját emberi sorsunkra gondoltam. Milyen sok hasonlóság van köztünk és a kis fenyőfa között. Ahogyan elkezdődik az életünk, ahogyan zajlanak az események, ahogyan jönnek és jönnek a lehetőségek, óhatatlanul egyre többre vágyunk és mindig marad valami beteljesületlen, amíg egyszer csak jön egy dátum, jelen esetben a 2013. év vége és látjuk, be kell látnunk, hogy, ha ebben a pillanatban ugyan nem is, mégis arrafelé haladunk, hogy életünk letelik, már nem vagyunk olyan fontosak és egyszer csak elérkezik az ideje, hogy nem marad belőlünk csak emlék, a testünkbelől pedig kevéske hamu. Ha máskor

nem, legalább most, amikor búcsúzunk életünk egy részétől, történelmünk – amelynek részesei voltunk - 2013. évtől. – Ez a gondolat természetesen nem ad okot a vidámságra, mégsem járunk szomorkodva, mert keresztény életünk és földre szállt Údvizítőkönk valósága, amit még ünneplünk is, megvigasztal minket. Isten gyermekei vagyunk, eljött közénk az ég Királya, Aki azért jött, hogy „meghozza minékünk az igaz hit világát és megnyissa Szent Atyja mennyországát!” – Ebben a gondolatmenetben imádkozzunk ezen a 2013. évet befejező estén! – Minden napjáért hálálkodjunk, mert sok lehetőséget kaptunk általuk a jóra és minden hiányosságért engeszteljünk, hogy nem éltünk eléggé a jó alkalmakkal!

Év végi beszámoló (statisztika) –

Elhangzott Alsónémedin, 2013. december 31-én

Sok mindent, ami történt, igazából csak a jó Isten látja, vannak azonban külsőleg is jól látható dolgok.

Keresztelés: 26 – Fiú: 12 - Lány: 14

Máshonnan: 4.

Házasságkötés: 6 pár – máshonnan: 1.

Temetések (halottak): 28 - Férfi: 11 - Nő: 17 – Gyermekek: 1.

Szentségekkel ellátva: 11 - : 17

Életkor szerint: gyermek 1 - 50 < 5 - 60 < 4

70 < 5 - 80 < 12 - 90 < 2

Elsőáldozók: 17 - Lány: 12 - Fiú: 5

Évi szentáldozások száma: 7 900

Beteglátogatások, ellátások: 52 - nagyjából egy harmada az előző évi-nek!

Gazdasági adatok:

Bevételek az Egyházközség fenntartására adott hozzájárulásokból, perselypénzekből, adományokból, stólapénzekből tevődnek össze, bizonyos mértékben különféle támogatásokból – Tulajdonképpen nem panaszkodhatunk, hiszen a csengős persely adományai 0,013%-al emelkedett, az Egyházközség fenntartására adott hozzájárulások és adományok összege is 0,10%-al emelkedett – hála Istennek így a jövő évi költségvetés-

sünk 90% -a biztosítottak mondható. – Ettől függetlenül komoly és fontos terveink vannak: a Templomtető teljes újjáépítése (többször is pályáztunk), és az új Kántor-ház építése.(gyűjtés a faládjában!)

Köszönetek:

A felsorolás nem időbeli és helyértékelés! – szemétszállítás a plébánia kertjéből (több alkalommal); - segítségük különböző rendezvényeken (Ökumenikus imahét, katolikus bál, hittantábor ...); - hitoktatók munkája; - fiatalok (ifjúság) munkája;- terménygyűjtés összegyűjtői, adományozói, elszállítói; - karitászmunka; - új oltárterítők ajándékozása (több teljes garnitúra), varratás és varrás; - egész évi virágadományok és díszítések; - Úrnap oltárok díszítése; - fenyőfák adományozás, „beállítás”, feldíszítése; - Templom és Kápolna takarítások; - vendég Atyák „fuvarozása”; - Kamagy Úr, Kántor Úr, Énekkar és zenekar munkája; - Egyháztanács minden munkája; - plébánia (teljes épület) ablakainak, ajtóinak újbóli festése (lazúrozása); - különböző karácsonyi ajándékok – Takarékszövetkezet adományai; - Önkormányzat támogatása és Kántor Úrnak lakáskiutalás; - egyéni kedvességek (Ilonka néni ápolása, temetése; aranymise vendéglátások alkalmából) – Mindenkinek mindent köszönünk, köszönök!

Pekker Imre plébános

Adventben ismét ünnepélyesen került sor a gyertyák meggyújtására. Első vasárnap Magdi néni az elsőládozókkal, második vasárnap Magdi néni hittanosokkal, har-

madik vasárnap Joli néni az óvodás csoporttal, negyedik vasárnap Marika néni a hittanosok közreműködésével gyűjtötték meg az adventi koszorú gyertyáit.

Adventi lelkigyakorlatunkat P. Kercza Asztrik ferences szerzetes atya tartotta Advent vasárnapjain, december 8-án, 15-én és 22-én az esti szentmisék keretein belül. Köszönjük a tanulságos beszédeit!

Így készültek december 7-én az ünnepi misék után átadott ajándékok. Köszönjük a készítőik fáradozását!

December 22-én 16 órától az esti misét megelőzően „Élő Betlehem” előadás volt a templomunk kertjében az Önkormányzat szervezésében.

A Magyarok Nagyasszonya Kórus hangversenye

2013. december 1.

Gondolatok a Magyarok Nagyasszonya Kórus koncertjéről...

Egy nagyon kedves ismerősöm – aki egy oszlopos énekkari taghívott meg erre a jeles karácsonyi rendezvényre és pár órával ezelőtt arra kért, hogy vessem papírra élményeimet.

A műsor összeállítása nagyon színes volt, ahol hallható volt a magyar egyházi énekektől kezdve Kodály féle Miatyánkon át Beethovenig közel húsz mű. Nem célozom elemezgetni szakmailag az előadást, ezt majd nálam tapasztaltabb kollégák tegyék meg.

Az énekkar tagjai lelkes csapatot alkottak, akinek irányítója Benkő Péter karnagy volt, aki egy személyben a konferanszié szerepét is vállalta. Ezáltal vált bensőséges és családiassá a hangulat úgy, mintha a gyermekeinek kezét fogta volna, miközben a barátaihoz-barátainkhoz beszélt. Lelkesen és kíváncsian hallgathattuk a zeneszerzőkről és az elhangzó kompozíciókról szóló rövid, de annál érdekesebb bevezetőket.

Három fontos dolgot emelnék ki, azon kívül, hogy nagyon jól éreztem magam a többi kb. kétszáz hallgató társammal együtt. A hallgatóság legnagyobb elismerése egyébként a többszörös vastaps és ráadás kérése volt.

Elsőként tisztelendő az a **sok munka**, amit a koncert összeállításába fektetett a kórus minden tagja és a zenészek. Biztos vagyok benne, hogy nagyon sok kitarató gyakorlás eredménye ez az előadás.

Másrészt szeretném megemlíteni az **összetartozást**, mely az első percben nyilvánvaló volt mind az énekkar és a hangszeres szölisták, az énekkar tagjai és a karmester, valamint az énekkar és a hallgatóság között. Ennek alapja a **szerelem és tisztelet**, ahogy támogatták-támogattuk egymást.

A harmadik dolog az **újrakezdés**, ahogy azt a kis hibát-melyeket mi is nap mint nap elkövethetünk - fel tudták vállalni, azonnal korigálták és az adott műsorszámot újra el tudták énekelni tökéletesen, hibátlanul. Törekedtek a legjobbra, amit mindenképpen szeretnék megköszönni.

Nem szabad megfélemedezni a kórust kísérő hangszeres kíséret-ről sem, akik szintén nagy mértékben emelték az est színvonalát.

Nagyon megható volt a koncert utáni fogadás a plébánián, ahol ismételtelen a szeretet építő erejét éreztem. Engem a családommal együtt is úgy fogadtak, mintha mindig is közéjük tartoztunk volna. Külön szeretnék gratulálni az ízletes házi készítésű pogácsákhoz, rétesekhez és innivalókhöz is.

Szerencsére ma már egy szépen elkészített CD-n is meghallgathatom a koncert összes dallamát, ezáltal újra átélhetem a hangulatát.

Tisztelettel, és szeretettel gondolkodom erre a szép estére, és köszönöm szépen, hogy egész családommal ott lehettem.

Dr Vághy Beatrix

Tisztelt Olvasók!

Ócsai – Alsónémedi lakosként emlékezem meg az adventi koncertről.

Mélységes tiszteletem Benkó Péter karnagy úrnak szakértelméért, kitartó munkájáért. Olyan kisugárzása van, olyan egyéniség, aki mindent elér a kórus tagjainál, de még a hallgatóságnál is.

Örülök, hogy minden évben ott lehetünk a növéremmel a templomban, gyerekkorunk templomában. Köszönjük a meghívást, mert így együtt kezdhetjük az Adventet az énekkarral, zenekarral.

Lenyűgözött és nagy hatással volt rám az énekszó, a sikeres többszólamúság, a nehézségek leküzdöttsége, (gondolok itt Lovas Imrére is) a lelkesedés, az arcokról sugárzó öröm. Lát-

szott, hogy szívvel – lélekkel, emelkedettséggel énekelnek. Magukkal ragadtak, s csak azt sajnálom, hogy nem lehetek tagja az énekkarnak, de ott vagyok gondolatban a próbákon és teljes valóságomban a koncerten, s akkor mindig nagyon várom, hogy együtt énekeljünk.

Nem felejttem el a zenekar lelkesítő játékát, a szép orgonaszót.

Köszönöm, hogy mindig megemlékeznek édesapámról, Magyar Sándorról, az alapítóról.

Sok sikert, jó egészséget, szép karácsonyt, boldog új évet kívánok a „Magyar lányok”: Ilike és Marika

Szeretettel üdvözlöm a kórus minden tagját, Benkó Péter karnagy úrnak további vidám, boldog életet, sok sikert:

Bereczky Lászlóné Magyar Mária
Ócsa, 2013. december

Az idei 2013-as hangversenyünket nem kevés feladat előzte meg a közelmúltban. Itt megemlíteném az Alsónémedi templombúcsú éneklést, Bugyi községben a vendégszereplésünket, esküvői éneklést, keresztelői éneklést, a falunapon való éneklésünket a Nagyajtai vendégkórossal és egyénileg is és nem utolsó sorban a várva várt adventi hangversenyt, amelyet sok felkészülés előzött meg. Hálával és szeretettel köszönjük meg a minden évben jelenlévő, nekünk erőt adó lelkes hallgatóságnak a buzdítást és az a sok szeretet, amellyel körülvesznek bennünket. Talán ez az egyik oka annak, hogy egyre mélyebben átélve, teljes szívből adjuk

magunkat oda, mert mindent szeretnénk átadni, ami bennünk van és, ami a szívünkben megfogalmazódott. Van közöttünk, aki külföldről jött haza a hangversenyre, hiszen nem okozhatunk csalódást a mi lelkes, szerető közönségünknek, amelyek között vannak olyan ragaszkodó és érdeklődő állandó kísérőink is, akik jönnek a kórossal oda, ahol éppen énekelünk. Köszönjük nekik ezt a megtisztelő figyelmet. Ez az, ami erőt ad nekünk a feladataink további teljesítéséhez. Amikor ezekkel az érzésekkel töltekezve kezdünk az énekléshez, akkor akaratlanul is megjelenik némelyikünk szemében a könnyesepp. A gyönyörű énekek szövege és dallama még fokozza ezt a mélységes átadottságot mindannyiunkban. Köszönjük a Karnagy úrnak a sok tanítást, amelyet a hétköznapi életben átélte egyéb tevékenysége mellett is nagy türelemmel és szeretettel tudott átadni nekünk. Köszönettel tartozunk Pekker Imre atyának, aki énekkarunk házigazdája és szószólója, lelkes támogatója és résztvevője minden eseménynek. Köszönet és hála legyen Istennek, aki megajándékozott bennünket sok-sok jóval, amely által mindnyájan gazdagodhattunk! Özv. Szlovicsák Balázsné

Kórustag

Az Alsónémedi Magyarok Nagyasszonya Énekkar 2013-ben 40 alkalommal szólalt meg. Istennek, és a Szűzanyának hála az éneklésekért, a szép élményekért, az énekkarért!
Boldog, szép 2014-es esztendőt kíván:
Benkó Péter

Hálás szívvel emlékszem vissza a december elsején megtartott egyházzenei áhítatunkra. Hálás vagyok Istennek, és Magyarok Nagyasszonyának, hogy megvalósulhatott ez a csodálatos rendezvény. Köszönöm Pekker Imre főesperes Úrnak, hogy szívén viseli az énekkar sorsát. Dr. Nagy Vilmosnak és Morvai Róbernek köszönöm a CD felvételt, Józán Zsuzsannának a DVD felvételt, György Péternek, valamint Surányi Attilának a fotózást, Geigerné Mariannak, hogy orgonált a hangverseny előtti misén, így én a kórossal lehettem. Köszönöm Horváthné Nagy Ilonának, hogy vállára vette a hangverseny utáni ünnepség megszervezését. Köszönöm mindazoknak, akik ital-felajánlásukkal támogatták rendezvényünket. Valamint mindenkinek köszönöm, aki elősegítette e hangverseny létrejöttét. S végül, de nem utolsó sorban hálás vagyok az Alsónémedi Magyarok Nagyasszonya Énekkar tagjainak, a zenekari tagoknak, a hangszeres kísérőknek azért a munkáért, amely szükséges volt ennek a hangversenynek a megvalósulásához. A kedves közönségnek pedig megköszönöm megtisztelő jelenlétét!
Benkó Péter

10 évvel ezelőtt készült férfiarunk karácsonyi cd-je

Az éjféli misére készülök, nyomtatom az énekkar részére azokat a lapokat, amelyekről énekelni fogunk. Most is az a cd szól, amelyikről meg szeretnék emlékezni. Rengeteg karácsonyi cd-m van, mégis azt mondhatom, mindközül ez a legkedvesebb. Nem csak azért, mert egy bő változás a legszebb karácsonyi énekekből, hanem azért is, mert a hallgatásakor ezernyi élmény tódul elő. A legelső férfiarunk cd 2003. október 9-én készült el Nagy Vilmos munkájaként. A kedvező fogadtatást követően határoztuk el, hogy készítünk egy karácsonyi „korongot” is. Úgy próbáltam összeállítani a műsorrendet, hogy változatos legyen, mind tartalmában, mind előadásmódjában is – legyen kíséret nélküli, illetve kíséretes ének, s szerepeljen orgonára írt előadási darab is. Nagyon szeretnénk volna, hogy karácsonykor az emberek már meg tudják hallgatni, mégis csak 2003. december 18-án vettük fel az énekeket, szépen sorjában. Ezt követően már Vilmosra hárult a munka legjava, s beütött a „krach”, mert hangmérnökünk jelezte, hogy használhatatlan a felvételek tekintélyes része. Karácsony előtt két(!) nappal, december 22-én megismételtük a felvételt a templom kórusán. Ekkor már kicsit feszítettebb „lelkialapotban” folyt a munka. A cd-re az alábbi énekek, darabok kerültek:

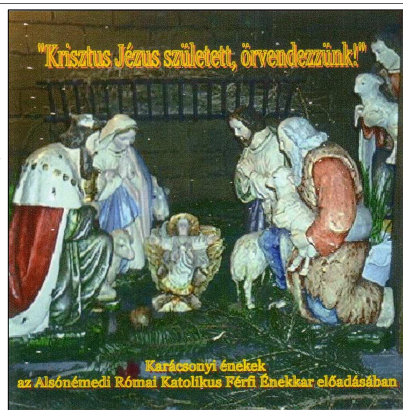
Johann Sebastian Bach - *In dulci jubilo* BWV 729, *Bevezető (alatta Bennet- Adagio)*, *Glória, glória, Krisztus Jézus született, Mennyből az angyal, A kis Jézus megszületett, Dicsőség mennyben az Istennek, Csillagfényes éjszakán, Fenyőgallyas kis Jézuska, Csordapásztorok, Istengyermek, kit irgalmad, Pásztorok keljünk fel, Ó boldog Betlehem, Pásztorok, pásztorok, Zipoli - C-dúr pastorelle, Csendes éj, Krisztus Urunknak áldott születésén, Ó gyönyörűszép, Kedves álmod hogy szerezz, Az ige megtestesült Názáretben, Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat, Fel nagy öröme, Zárszó (alatta Bennet - Adagio), Gergely Ferenc - Csendes éj*

Az énekeket orgonán kísérte: Benkó Péter
Az orgonadarabokat Lovas Imre (1,24) és Benkó Péter (2,15,23) játszotta.
A felvételt Nagy Vilmos készítette az Alsónémedi Római Katolikus Templomban 2003. december 18-án és 22-én.
© 2003 Alsónémedi

A felvételeken - Bálint Dániel, Bálint István, Benkó Péter, Farkas József, Györgyövícs Károly, Györgyövícs Miklós, Győrvári Imre, Győrvári Pál, Kiss József, Lovas Balázs, Lovas Imre, Morvai János, Nagy Vilmos, Surányi Miklós, Végh István, Végh József, Végh László, valamint Végh Sándor énekeltek. Elgondolkodtató, hogy a felsorolt tizennyolc személyből hatan már nem énekelnek az énekkarban. Sajnos vannak, akik örökre elköltöztek közülünk... De még most is, ennyi év távlatából is, nagyon jó visszaemlékezni erre a cd felvételre. Egy-egy mondat, egy-egy elejtett vicces bemondás örökre bevésődött az emlékek közé. Azt kívánom, hogy az énekkarunknak legyen még sok cd-je, sok ilyen cd-je, mint ez a 10 évvel ezelőtti, amelyet szívesen hallgatnak még ennyi év távlatából is az alsónémedi emberek!

Benkó Péter, Alsónémedi, 2013. december 24.

Fel nagy öröme, ma született...! - Gárdonyi Géza dallama és szövege

Gárdonyi Géza emlékévé volt 2013-ban. 150 évvel ezelőtt Gárdonyi Géza 1863. augusztus 3-án a Venecei-tó partján fekvő Agárdpusztán, Ziegler Sándor és Nagy Terézia gyermekeként. Édesapja uradalmi gépész, és jószágigazgató volt, s a szabadságharc idején fegyvereket is gyártott. A család a kis Gárdonyi gyermekkorában sokszor költözött, összesen 12 településen fordultak meg, így végezte elemi iskolai tanulmányait a Borsod megyei Sályon, melynek utolsó évét Hejőcsabán fejezte be. A sárospataki kollégiumban, és a pesti Kálvin téri református gimnáziumban végezte középiskolai tanulmányait, majd az egri érseki tanítóképzőben tanult. Iskolái elvégzése után segédtanító lett Karádon, itt megkapta az oklevelet, majd Devecserben működött tanítóként. Ezen településen írta meg az alsónémedi templomban is népszerű énekét, „Fel nagy öröme” címmel, amely templomunkban az éjféli, illetve az ünnepi mise záróéneke napjainkban is. Sokan nem tudják, hogy az Ő nevéhez köthető ez a szép ének, ezért tartottam fontosnak közölni az ének keletkezését.

nek körülményeit: 1882. szeptember 5-én, Devecserben tartott tanácsülésén a segédtanítói állások egyikére Gárdonyi Gézát nevezte ki Supka Márton iskolaosztályi elnök, így 1883. december 26-ig Gárdonyi volt a Devecseri Római Katolikus Iskola egyik tanítója volt. Devecserbe érkezése után első útja főnökéhez, Tima Lajos főtanítóhoz vezetett. Hideg kímérséggel fogadták. Gárdonyi Géza csak később világosult rá, miért. Tima a lányának keresett vőlegényjelöltet. Foltos nadrágjával, félszeg fellépésével azonban alkalmatlannak tűnt erre a szerepre. Helyette tanítói munkáját egyengette, kiváló zongoristaként pedig egyházi énekek szerzésére nógatta a mesterien hegedülő ifjú tanítót. Először egy temetési éneket komponált gyermekkarra, majd 1882 karácsonyán "Fel nagy öröme..." kezdetű énekkel köszöntötte Jézus születését az akkor 19 éves Gárdonyi Géza.

1. Fel nagy öröme! ma született,
Aki után a föld epedett.
Mária karján égi a lény,
Isteni Kisdéd Szűznek ölen.
Egyszerű pásztor, jöjj közelebb,
Nézd a te édes Istenedet.
2. Nem ragyogó fény közt nyugoszik,
Bársnyos ágya nincs neki itt,
Csak ez a szalma koldusi hely,
Rá melege a marha lehel.
Egyszerű pásztor térdeden állj,
Mert ez az égi s földi Király.
3. Ó ne remegjen Tőle szíved;
Hisz eme gyermek téged szeret.
Nem jött a földre büntetni azt,
Áldani kíván s adni vigaszt.
Egyszerű pásztor nézd szemeid!
Bájos mosollyal ím rád tekint.
4. Isteni Kisdéd! Íme jövök
S látva kegyelmed, én örülök.
Térdreomolva, lelkem imád
S zengek Tenéked hála-danát
Áldd meg ó Kisdéd életemet!
S hálaadásul vedd szívemet!

<http://www.bakonyihirmondo.hu/> és <http://veol.hu/> alapján: Benkó Péter

80. FEL NAGY ÖRÖME. (224)

Dallama és szövege Gárdonyi Géza-tól

KARÁCSONY 2013.

2013-ban első alkalommal voltak karácsonyfák elhelyezve a főoltár két oldalán, ezzel is hozzájárulva templomunk ünnepi díszítéséhez.

Köszönjük a karácsonyfák és a Bélehem felállítását és díszítését a segítőknek: Bai Zoltán, Bálint István, Benkó Péter, Kiss Nándor, Kránitz Albert, Mikoly Istvánné, Surányi Dezső, Surányi Miklós, Surányi Szilárd, Varga Frigyes, Végh Antal.

Az óvodások rajzai is díszítették a karácsonyfákat.

Az ünnepi miséken többen is jelentkeztek az olvasmányok és szentleckék felolvasására. Várjuk továbbra is a bátor jelentkezéseket.

December 25-én a 10 órakor az ünnepi szentmise alkalmával mutatták be a gyerekek a pásztorjátékot. Szűzanya: Surányi Melinda; Szt. József: Rózsa Gergő; Narrátor: Benkó Bernadett, Varga Dominika; Angyalok: Bálint Bianka, Demeter Lili, Dodó Zsanett, Krasnyánszki Réka, Pelsőczy Dalma, Tóth Edina; Pásztorok: Szovicsák Róbert, Szlovicsák Tamás, Szlovicsák Csaba, Szlovicsák Attila, Három király: Szlovicsák Anna, Tüske Zsolti, Takács Ferenc. Köszönjük a gyermekek szép előadását és Mikolyné Magdi néninek a szerepek betanítását!

Az első órsgyűlés

Az órsben a legfőbb az összetartás.

A gyűlést imával kezdjük és fejezzük be. Az ima után karácsony alkalmából ajándékkal leptük meg azt az órstagot, akit kihúztunk. Ennek befejeztével egy kis cserkészes memória játékot játszottunk. Amiben mindenki kapott valami kis jutalmat. Majd felfrissítettük magunkat egy kis fogócskával. Utána a befejező ima következett. Én nagyon jól éreztem magam.

Főzni tanulunk

Szeretettel várom azokat a lányokat és fiúkat, akik szeretnének a főzés tudományába betekinteni! Megtanuljuk az egyszerűbb ételek elkészítését, megismerkedünk az alapvető élelmiszerekkel, és amit alkottunk azt remélem, jóízűen elfogyasztjuk! Várom a jelentkezéseket!

Magdi néni

Ökumenikus imahét

Alsónémedin 2014. január 19-én a katolikus templomban, január 26-án pedig a református templomban, 17.00 órakor lesz ökumenikus Istentisztelet.

Moziz6nánk

Január 26-án délután 3 órakor moziz6nánk a közösségi házban. Szeretettel várjuk a gyerekeket!

"CSODAVILÁG"

A Csodavilág következő alkalma január 12-én 10 órakor, a reggeli szentmisét követően lesz a közösségi házban. Mindenkit szeretettel vár Joli néni!

Karitás Helyi csoportjának hírei

Szeretnék vissza tekinteni a karitás csoport, elmúlt évben végzett munkájára! Az év 10 hónapjában, minden hónap 3. szombatján, ruha gyűjtést és osztást szerveztünk. Sok ruha és cipő cserélt gazdát. Kaptunk bútor felajánlásokat is, így volt aki konyhabútort, volt aki szekrényeket illetve heverőt kapott. Húsvét előtt 26 család, karácsony előtt pedig 30 család kapott, tartós élelmiszer csomagot. Januárban a központi krízis alaptól egy család tűzfát kapott. Júniusban pedig, ugyan ebből az alaptól sikerült egy családnál megelőzni a villany kikapcsolását. Novemberben 40

gyermeket örvendeztetünk meg egy cirkuszi előadáson való részvétellel. A jegyeket ingyen kaptuk, a központi karitászon keresztül, a Fővárosi Nagycirkusz felajánlásából!

Anyagi lehetőségeink igen szűkösek, mert csak azt tudjuk tovább adni amit a karitás csoport az önök nagylelkű adományaiából kap. De szívből köszönjük mind azt a ruhákat, cipőket, bútorokat, háztartási gépeket, terményeket, adományokat, amit azért kapunk, hogy eljuttassuk a hiányt szenvedőknek.

Szeretném megköszönni a karitás csoport minden tagjának azt az áldozatos munkát amit egész évben végzett.

Továbbra is várjuk minden hónap harmadik szombatján adományait. Megköszönjük, ha felhívják figyelmünket olyan ember társunkra, családra, ahol szerény lehetőségeink szerint tudnánk segíteni, illetve „csak” meghallgatásra lenne szükségük.

„Nincs aki mindent megtehet, de mindenki tehet valamit az ember társáért.”

Mikoly Istvánné

Sövényen átvett alma

Egy öreg, nyájas kertész, igen jótékony volt a szegények iránt. Nélkülözhető kevés pénzecskéjét, melyért szebb ruhát, csinosabb házi berendezést, vagy akármilyen más gyönyört szerezhetett volna magának, a szűkölködőknek adta, kik hozzá segélyért folyamodtak. Ilyenkor azt szokta mondani: „Ejnye no, megint egy almát kell keresztül vetnem a sövényen.”

Egyszer megkérdezték tőle, hogy mit ért ezen különös szavak alatt. A kertész ekkor a következő történetet beszélte el.

„Valamikor gyermekeket hívtam be a kertembe, s megengedtem nekik, hogy a fa alatt fekvő gyümölcsből annyit egyenek, amennyit csak akarnak, de meg tiltottam nekik, hogy valamit zsebre dugjanak vagy elvigyenek. Egy fiú azonban oly álnok volt, ugyanis néhányat legszebb almáin közül a sövényen keresztül dobott, utóbb meg felszedte őket.

Egy perc bölcsenység...

A fiú mindenestre rosszul cselekedett és soha többé nem bocsátottam be kertembe. Azonban mint a méh a mérges virágból is mézet szí, úgy én is ezen rossz cselekedetből valami jót tanultam.

Nézd, ez jutott eszembe: mi emberek e földön épp úgy cselekedhetünk, mint a gyerekek a kertben. Szabad ugyan e világ javait használnunk, de magunkkal vinnünk nem szabad őket. De amit abból a szegényeknek adunk, azt mintegy a kertsövényen keresztül dobjuk, és egyszer a kertsövényen túl - az örökkévalóságban - megint hasznunkra fordíthatjuk.”

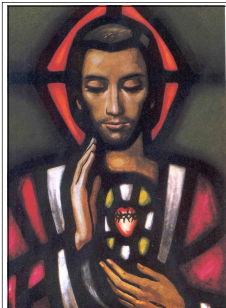
Amit e világon

*A szegényért tettél,
Abból a mennyekben
Számodra áldás kél.*

(Forrás: Schmid Kristóf: Tanulságos beszélgetés)

Szent Imre Közösségi Ház hírei

Jézus Szíve Családja

Jézus Szentséges Szívének Családja a következő közös imaóráját 2014. jan. 5-én tartja az esti szentmise után a templomban. Ezen a szent órán az egyházközségünkért imádkozunk Pekker Imre atyáért, az egyháztanács tagjaiért, a Jézus Szentséges Szívének Családja tagjaiért, a Cursillo tagjaiért, a Cserkészekért, a Rózsafüzér társulatért, a Caritas tagokért, a ministránsokért, az óvodásokért, iskolásokért és mindazon

személyekért, amelyek egyházközségünkhöz tartoznak. Kérjük az Úr Jézus Szent Szívét, hogy adja meg a szükséges kegyelmeket és neveljen bennünket a jóban és dicsőüljön meg rajtunk és általunk az emberek előtt, hogy mindenki higgyen és mielőbb eljőjön Isten országa az emberi szívekben. Kérjük Őt, hogy szent lelkének az ereje hassa át minden nap az életünket és ne engedjen letérni a hozzá vezető útról, hanem a szent ígéje szerint élhessük le az életünket és hozzá hűségesek maradjunk mindörökké! Ez a mi kívánságunk.

Jézusom! Te mondtad: „Kérjétek és kaptok, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek.” Íme, most zörgetünk, keresünk, kérjük, a Te szent kegyelmedet segíts rajtunk.

Jézusom! Te mondtad: „Amit kértek az Atyától az Én nevemben, megadja nektek.” Íme most nevedben kérjük az Atyától a szükséges kegyelmeket.

Jézus Szent Szíve! Remélünk és Bízunk Benned!

A mélységből kiáltok hozzád Hallgasd meg szavamam Uram!

Taníts, meg hogy kell könnyezni a meg nem érdemelt örömben;

Hogyan kell örülni a megérdemelt könnyben!

Adj erőt, hogy kevélységem csillogását elhomályosítsam, És az alázatosság színtelenségét okosan csillogtassam.

Taníts meg, hogyan kell a gyengébbhez lehajolni, S hogyan a féktelen erővel szemben egyenesen állni.

Adj erőt, hogy fölényesen legyőzzem a testet.

És alázatosan megadjam magam léleknek.

Taníts szelíd szóra, ha bántások éremek,

Hideg mosolyra, ha jogtalan dicséremek.

Adj erőt napközben, hogy rögtön elaludjak.

Taníts meg lendülni, hogy ha Rád találtam,

Hirtelen megállni, ha utat hibáztam.

Ne add meg mindig, amit nagyon kérek.

Taníts bátor lenni, mikor nagyon félek.

Engedd a világot megvetve szeretni,

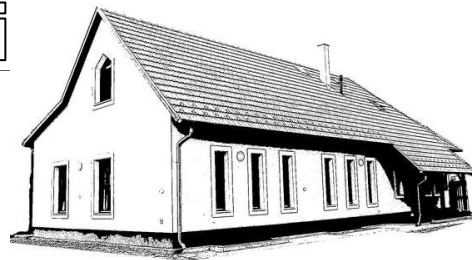
Csak Magadat ne hagyj soha elfeledni.

Ez a kiáltásom s ez maradjon végleg.

De ha másként szólnék, Uram nagyon kérek,

Ne haragudj rám, míg elfordítod orcád,

Hiszen a mélységből kiáltok fel hozzád. Amen.

Özv. Szlovicsák Balázsné

Januárban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Jan. 3 – 11	Jan. 12 – 20	Jan. 21 – 29	Jan. 30 – Febr. 7
Bársony Mónika Sokorai Józsefné Surányi Antalné Fodor Mária Morvai Margit	Győrvári Imréné Györgyövícs Miklósné Kiss Ferencné Özv. Szlovicsák Balázsné	Kovács Jánosné Kiss Lászlóné Gábor Marina Bársony Istvánné	Végh Antalné Nagy Balázsné Somogyi Jánosné Győrvári Pálné

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2014. JANUÁR

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
		1	2	3 18 óra Ifi -hittan 	4	5 18 óra Jézus Szíve család imája
6	7	8	9 9.30 óra Baba-Mama klub	10 18 óra Ifi -hittan 	11 15 óra 18 óra Ministráns foglalk. Cursillo 	12 8 óra 10 óra Elsőáldozási ek. Csodavilág
13	14	15	16	17 18 óra Ifi -hittan 	18 10-12 óra 15 óra Karitás Főző-suli 	19 8 óra Elsőáldozási előkészítő
20 17.30 óra Karitás csoport	21	22 18 óra Cursillo kiscsoport	23 9.30 óra Baba-Mama klub	24 18 óra Ifi -hittan 	25 	26 8 óra 15 óra Elsőáldozási ek. Moziz6nánk
27	28	29	30	31 18 óra Ifi -hittan 		

KATOLIKUS BÁL — MEGHÍVÓ

Sok szeretettel hívunk minden kedves olvasónkat a Szent Kereszt Felmagasztalása Plébániáért Alapítvány javára, immár **10. alkalommal** megrendezésre kerülő **jubileumi jótékonyági bála**.

Helyszín: **Betyár Étterem**

Időpont: **2014. január 25.**

Vendégvárás: **18 órától**

Belépő: **4000,- Ft/fő** (vacsorával)

Támogató jegy: 2000.-Ft/fő (vacsora nélkül)

Zenél: **erre az alkalomra szerveződött zenekar**

A belépők megvásárolhatók **2014. január 5-én, 12-én és 19-én**, vasárnapokon a **szentmisék előtt és után a sekrestyében**.

A bálon a hagyományoknak megfelelően ismét sor kerül tombolahúzásra. Szívesen várjuk tombolaajándékok felajánlását. A belépőkből és a tombolából befolyó összeget - a szükséges költségek után - **az új kántorház építésére fordítjuk**.

A bállal kapcsolatos további kérdéseivel, valamint a belépőkkel és a tombolaajándékokkal kapcsolatban forduljanak bizalommal a szervezőkhöz (Tóth Éva, Surányi Szilárd).

Sok szeretettel készülünk rá. Jöjjenek el minél többen!

Áldott, boldog új évet
kívánunk
minden kedves
olvasónknak!

Termény és tartós élelmiszer gyűjtés

2013. november 23-24-én
zajlott a terménygyűjtés a
Váci Egyházmegye számá-
ra. Adományok:

cukor: 370 kg
liszt: 475 kg
rizs: 196 kg
tészta: 93 kg

olaj: 226 l
savanyúság: 60 kg
só: 24 kg
burgonya: 20 q
sárgarépa: 14 q
fejeskáposzta: 25 q
piroskáposzta: 4 q
hagyma: 110 kg
zöltség: 3q

cékla: 2q
kelkáposzta: 4q
zeller: 6q
karalábé: 1q
őrölt paprika: 10 kg
fokhagyma: 5kg
feketeretek: 50kg
Egyéb:
bab, lencse, kávé,

zsemelmorzsa, dió, sütőtök,
karfiol
Az adományok összértéke meghaladta a 600 000.-Ft-ot.
Ez 69 családnak köszönhető.
2012-ben 72 család adományozott.
Köszönjük az adományokat!
Isten áldja az adományozókat!

Adományozók:

Ács Isváné Hunyadi u.
Bai Menyhért és családja Fő u.
Bai Sándor Iskola u.
Bálint Balázs Liliom u.
Bálint Dezső Halászi K. u.
Bálint Gáborné Haraszi u.
Bálint István Haraszi u.
Csap Andrea Mátyás kir. u.
Csap István Bercsényi u.
Csermák Gáborné Széchenyi u.
Dentsi Pál Mátyás király u.
dr. Tóth Éva Toldi M. u.
Drogyik János Széchenyi u.
Dura Miklós Orgona u.
Gábor Józsefné Széchenyi u.
Györgyövcis Károly Deák F. u.
Györgyövcis Miklós Deák F. u.
Győri Józsefné Iskola u.
Győrvári Imre Haraszi u.
Győrvári Pál Haraszi u.
Győrvári Zoltán Haraszi u.

id. Bálint József Haraszi u.
ifj. Szlovicsák Ferenc Kápolna u.
Jobbágy Károlyné Fő u.
Kiss Albert Haraszi u.
Kiss Béla Fő u.
Kiss Menyhért Fő u.
Kiss Tamás Széchenyi u.
Kiss Tibor és családja Haraszi u.
Kránitz Albert Aranyág u.
Krasnyánszki Sándor Deák F. u.
Marcinák Tibor Árpád u.
Marosi István Arany J. u.
Marosi Károly és családja Árpád u.
Morvai Ferencné és családja Felsőerdősor
Morvai József Széchenyi u.
Nagy Ágnes Széchenyi u.
Nagy Tibor Kápolna u.
özv. Kiss Tamásné Haraszi u.
özv. Lovas Zoltánné Széchenyi u.
özv. Nagy Ferencné Széchenyi u.
özv. Sokorai Józsefné Templom u.
özv. Surányi Károlyné Kápolna u.

özv. Szlovicsák Józsefné Kápolna u.
Pelsőczy Dezső Ady E. u.
Pelsőczy Sándor és családja Deák F. u.
Surányi Rezső Dózsa Gy. tér
Surányi Dezső Haraszi u.
Surányi Miklós Bercsényi u.
Surányi Sándor Kossuth L. u.
Surányi Sándorné Tulipán u.
Surányi Szilárd Tulipán u.
Surányi Tibor Kápolna u.
Surányi Tiborné Fő u.
Szabó Istvánné Halászi K. u.
Szlovicsák Béla Felsőerdősor
Szlovicsák János Akácfa u.
Szlovicsák Jánosné Széchenyi u.
Takács Ernőné Árpád u.
Varga Frigyes Fő u.
Varga István Fő u.
Varga Pál Ady u.
Végh Antal Ady E. u.
Végh Balázs Deák F. u.
Végh István Liliom u.

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség
Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!